

၁၉-၂၀၀၅ မှစ၍

ထုတ်ဝေသည်

ယဉ်ကျေးလိမ္မာ

ဓမ္မရာဇာ ကလေးဂျာနယ်

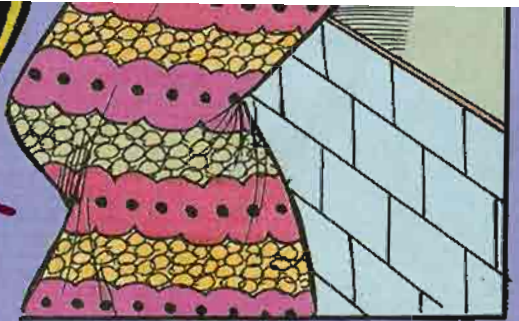
အတွဲ - ၉ အမှတ် - ၂၆
၂-၇-၂၀၁၃

အပတ်စဉ် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

အိမ်ထောင်ရေး

စစ်သမီးတော်

အဲဒါ နှစ်လည်း တောင်ဘက်မှာ
မှာသားပြီး ဈေးမရောင်းဖို့
သတ်ပေးချင်လို့ ငါယာခိုတာ...

အေးလေး ခက်တာက တောင်ဘက်မှာ
မှာကဈေးရောင်းကောင်းတာတို့ ရှက်က
ဈေးရောင်းကောင်းတာမှ မဟုတ်တာ...

BURMESE CLASSIC

ပြီးတော့လည်း သူယာကတဲ
သူတ ငါ့လိုလို့မျိုးတို့
ဘယ် စိတ်ဝင်စား ပါ့မလဲ
ချမ်းသာတဲ့သူလောက်ပဲ
စိတ်ဝင်စား မှာပေါ့...

ဟဲ့.. သူများ ဆီကတော့
အချေးခံလို့ချင်တာ သူ့ဆီက
ဘယ်လောက်ရလို့ချင်မှာပဲ
နိဗ္ဗာန်တွေရင်ရော်ချမ်းသာ
ပေးပါ့မလား...

မာကရက်မှာ စင်သီဟလေး အတွက်စီးရိမ်
ပြီး သတိပေး ပြောနေသော်လည်း ဝမ်းရောက
ရှိသေးသည့်စို့ စင်သီဟလေး မှာရှောင်ဖို့ရှိ
မရသေးပေ...

ထိုကြောင့်လည်း... နောက်တစ်နေ့မှာ
တောင်ဘက်မှာသို့ ဈေးရောင်း ထွက်ခဲ့
ပြန်သည်...

အခွန်တကယ်လည်း တောင်ဘက်မှာလေးသည်
ဈေးရောင်းကောင်းသည်စို့ ပါလာသည်သစ်သီး
များအားထုံးမှ လိမ္မော်သီးတစ်ထုံးသာကျန်တော့
သည်...

ငါ့.. ရွာတို့ပြန်လို့
ရပြီပဲ...

လူဖြစ်ရခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည်
ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ သမထဘာဝနာကုသိုလ်၊
ဝိပဿနာ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ မဂ်ကုသိုလ်၊ ဖိုလ်ကုသိုလ်
(၆)မျိုးလုံးကို ရယူရန်အတွက် ဖြစ်၏။
စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေခြင်းသည်ပင်
ထိုကုသိုလ်(၆)မျိုး ပြုလုပ်ရန်အတွက် ဖြစ်၏။
အရှင်ဇဝန (မေတ္တာရှင် - ရွှေပြည်သာ)

BURMESE
CLASSIC
.com

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ မိမိတို့ကိုယ် (ကာယကံ)နဲ့
ပြုမူလိုက်တဲ့ကိစ္စဟာ မိမိအတွက်ရော သူတစ်ပါးကိုပါ
စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ဖြစ်စေရုံသာမက မိမိနဲ့သူ
တစ်ပါး အကျိုးလည်း များ၊ ကုသိုလ်ကံတရားများ ဖြစ်ပွား
စေတယ်ဆိုရင် အဲဒီကိုယ်အမှုကို ပြုသင့်တယ်လို့ ဘုရား
ရှင်က ညွှန်ပြဆုံးမတော်မူခဲ့ပါတယ်။ မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ပြုမူ
ပြီးခဲ့တဲ့ အမှုကိစ္စ၊ ပြုမူဆဲအမှုကိစ္စနဲ့ နောင်ပြုမူဦးမယ့်
ကိုယ်အပြုအမူတွေဟာ မိမိနဲ့သူတစ်ပါး အကျိုးအတွက်
ကောင်းကျိုးသက်သက်သာဖြစ်စေမယ်ဆိုရင် ဒီလို ကိုယ်

ကြည့်ရှုဆင်ခြင် မြဲမြံခြင်

ရွှေအိုး

အခုချိန်ဟာ မိုးတွေရွာပြီဆိုတော့ သစ်ပင်ပန်းပင်မြက်ခင်းပြင်တွေဟာ စိမ်းလန်းစိုပြည်နေတာတွေ့မြင်နေရပြီဖြစ်လို့ ကျောင်းတက်ဖို့ အသင့်ပြင်နေကြတဲ့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာလေးတို့ မျက်စိထဲမှာ မြစိမ်းကမ္ဘာလားများ ခင်းထားလေရောသလားရယ်လို့ တင်စားထင်မှတ်နေကြမှာပါနော်။ ကျောင်းသွားဖော်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ အင်္ကျီဖြူလုံချည်စိမ်း၊ ထဘီစိမ်းကလေးတွေ ဆင်တူဝတ်ကာ ကျောင်းတက်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြတဲ့အခါ မှန်ရှေ့မှာ အသေအချာရပ်ပြီး ခေါင်းပြီးတာတို့၊ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ကျောင်းဝတ်စုံ ကလေးပေါ်မှာ ကျောင်းတံဆိပ်ကလေးတွေ အဆင်ပြေအောင် တပ်ဆင်ရတာတို့အပြင် ယဉ်ကျေးတို့ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ အဝတ်အစားများ သပ်ရပ်သွားအောင်လည်း ဒီမှန်ရှေ့မှာပဲ ရပ်ပြီး မှန်ထဲမှာမြင်ရတဲ့ ကလေးတို့ရုပ်သွင်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြုပြင်ကြရတယ်မဟုတ်လား။

အဲဒီမှန်ဆိုတဲ့ အရာကလည်း မှန်ကြည့်နေတဲ့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာတို့ရဲ့ရုပ်ပုံလွှာကို နဂိုပကတိ မှန်ကြည့်နေသူရဲ့ လက်ရှိ အခြေအနေအတိုင်းသာ မှန်ကန်စွာ မြင်စေနိုင်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအမှန်အတိုင်းသာ မြင်စေနိုင်တာဖြစ်လို့ ယဉ်ကျေးတို့ ရုပ်သွင်ကို လိုအပ်သလို

အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ သပ်ရပ်လှပအောင် ဆောင်ရွက်ပြုပြင်နိုင်ကြတာပဲပေါ့။

တကယ်တော့ မှန်ရှေ့မှာရပ်ပြီး မှန်တွင်းမှာပေါ်လာတဲ့ မိမိတို့ရဲ့ ရုပ်ရည်အသွင်နဲ့ အဝတ်အဆင်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ ပြုပြင်ရသလိုပဲ မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နဲ့ စိတ်သဘောထားတွေကိုလည်း အမှန်အတိုင်း သိမြင်ဆင်ခြင်ပြီး ပြုပြင်ကြရမယ်လို့ တို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားက သားတော်အရှင် ရာဟုလာကို အကြောင်းပြုကာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုလူပင်ဖြစ်ပါစေ၊ သူတို့ ရဲ့ကိုယ်၊ နှုတ်နဲ့စိတ်တွေဟာ အမြဲပင် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြုပြင်စရာတွေရှိနေတတ်လို့ သတိနဲ့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြုသင့်တယ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားက အဗ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ်မှာ ဟောကြားခဲ့တာကို ပြောပြမယ်နော်။

မိမိတို့ ကိုယ်ကာယနဲ့ ပြုမူလိုက်တဲ့ ကိုယ်အပြုအမူ (ကာယကံ) ဟာ မိမိအတွက်ရော တစ်ဖက်သားအပေါ်မှာပါ မကောင်းတာတွေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတွေ၊ အကုသိုလ်တွေနဲ့ အကျိုးမရှိတာတွေကို ဖြစ်စေတယ်ဆိုရင် နောက် ဒါမျိုး တွေမဖြစ်အောင် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြုပြင်သင့်တယ်လို့ တို့မြတ်ဗုဒ္ဓက ဆုံးမတော်မူခဲ့တယ်ကွဲ့။

ကောင်းကျိုးသက်သက်သာဖြစ်စေမယ်ဆိုရင် ဒီလို ကိုယ်ကာယအပြုအမူတွေကို အမြဲဆောင်ရွက်နေသင့်တယ်လို့လည်း မြတ်ဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့သေးတယ်ကွဲ့။

တို့တစ်တွေရဲ့နှုတ်ဖြင့် (စကားအပြောအဆို) ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ပြောဆိုကြံစည်စိတ်ကူးလိုက်တာတွေဟာလည်း မိမိမှာရော သူတစ်ပါးမှာရော ကောင်းသောအကျိုးတရား၊ ကုသိုလ်တရားများ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ခြင်းရှိမရှိဆိုတာကိုလည်း မှန်ထဲက မိမိရုပ်လွှာကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ လိုတာတွေ ဖြည့်စွက်ပြင်ဆင်ကြသလို၊ ဒီနှုတ်အပြုအမူ စိတ်အကြံအစည်များကို မိမိတို့အနေနဲ့ အမြဲသတိပြုကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေရမယ်လို့ တို့ရဲ့မြတ်ဗုဒ္ဓက သွန်သင်ဆုံးမဟောပြခဲ့ပါတယ်။

ယဉ်ကျေးလိမ္မာတို့ နားလည်လွယ်အောင် အကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် တို့တစ်တွေရဲ့ ရုပ်သွင်ကို မှန်ကြည့်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ပြုပြင်ကြသလို မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နဲ့စိတ်တို့ရဲ့ ပြုမူပြောဆိုကြံစည်မှုတွေကို အမြဲတစေ သတိပြုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ မကောင်းတာတွေ မလုပ်မိ၊ မပြောမိ၊ မကြံစည်မိစေရအောင် သတိဆောင်ကာ လိုအပ်တာမှန်သမျှ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြုပြင်နေမှသာ မိမိလည်း စိတ်ချမ်းသာရသလို တစ်ဖက်သားကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ဖြစ်စေရုံမက ကုသိုလ်လည်းရစေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုတဲ့သဘောပဲဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ ယဉ်ကျေးလိမ္မာလေးတို့လည်း မှန်ထဲမှာမြင်ရတဲ့ မိမိတို့ရုပ်သွင်တစ်ခုကိုသာ ပိုလှပိုသပ်ရပ်အောင်မပြုဘဲ ယဉ်ကျေးလိမ္မာတို့ရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နဲ့စိတ်ကိုလည်း အမြဲသတိပြုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ ပိုကောင်းသည်ထက်ကောင်းလာအောင် ဆောင်ရွက်ပြုပြင် နေနိုင်အောင် ကြိုးစားကြရအောင် ဆင်ခြင်ကြရမယ်။

ဒီတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ခိုအရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ခိုအရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ခိုအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ◆ ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ◆ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ◆ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ◆ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ◆ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ကရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- ◆ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
- ◆ စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန် ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- ◆ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ◆ စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ◆ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဖိပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ◆ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ◆ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ◆ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး
- ◆ အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ်မြှင့်တင်ရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး

ဗုဒ္ဓဘာသာမိတ်ဆက်

သင့်လျော်တဲ့အချိန်မှာ လှူရတဲ့အလှူ (၅)ခု

- (၁) ဧည့်သည်အား လှူရတဲ့ အလှူ။
- (၂) ခရီးသွားမယ့်သူအား လှူရတဲ့ အလှူ။
- (၃) မကျန်းမာသူအား လှူရတဲ့ အလှူ။
- (၄) အစာရှားပါးတဲ့အခါမှာ လှူရတဲ့ အလှူ။
- (၅) ကောက်ဦး၊ အသီးဦးကို ရှေးဦးစွာ သီလရှိသူတွေအား လှူရတဲ့ အလှူ။

ကလေးကုသိုလ် ချီနွယ်

နွေကျောင်းဝိတ်ရက်မို့ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်း သုံးယောက် လယ်ကွင်းပြင်သို့ ရင်တွန်းတစ်လက်ဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရင်တွန်းဆိုသည်မှာ နိုင်လွန်ငါးဖမ်း ကိရိယာတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ယခုလို မိုးဦးကျစအချိန် လယ်ကွင်းပြင်တွင် ဟင်းစားရှာဖွေရသည့် ကိရိယာကို ခေါ်သည်။ ကောက်ပင်များ စိုက်ထားသောလယ်ကွက်များမှလွဲလျှင် ကျန်လယ်ကွက်များမှာ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ရင်တွန်းကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုသည် ကန်သင်းပေါင်ပေါက်မှာ ဖိနပ်မပါ ခြေဗလာဖြင့် ရွှံ့မြေတွေ ပေကျံနေတော့သည်။ ရင်တွန်းထဲတွင် ရောက်ရောက်လာသည့် လယ်ငါး၊ လယ်ပုစွန်လုံး၊ ဒေါင့်ပုဆိတ်နှင့် မိုးမျော်တွေပါလာတိုင်း ပလိုင်းထဲထည့်ရ သည့်အရသာကို ဘယ်လိုနှစ်ခြိုက်ကြမုန်း၊ ပျော်ကြမုန်း မသိကြပါ။

“ဟေ့ကောင် အထွန်း ငါ့အကြိုက် ဒေါင့်ပုဆိတ် ပါလာပြီ . . . မိုက်တယ်ကွာ၊ ဒီနေ့တော့ ဟင်းချက်စားရမှာ

ရေသာခိုတယ်ဆိုတာ နာမည်သာဆိုးတယ်၊ လူက ဘယ်လောက် သက်သာလိုက်သလဲ”

“မှားပါတယ် ရေသာခိုတာကိုပဲ ဂုဏ်ယူရတယ်လို့ . . . ငါ့အိမ်မှာက အမေနဲ့ငါနဲ့နှစ်ယောက်တည်းရှိတာ၊ အမေက သူမရှိတော့တဲ့တစ်နေ့ ငါတစ်ယောက်တည်း လောကအလယ်မှာ မျက်စိလည်လမ်းမှားမရောက်အောင် အစစအရာရာ သွန်သင်တယ်၊ ဆုံးမတယ်၊ ငါ နားဝင်အောင်ပြောပြတယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာလုပ်ရမယ် . . . ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုပြီး အကုန်သင်ပေးတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ဟင်းကအစ ငါချက်တတ်နေတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ငါတို့အားလုံးထဲမှာ မျိုးအေးက အလိမ္မာဆုံး . . . ငါတို့အားလုံး အတုယူသင့်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်” အထွန်းက ဝင်ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့် ငါ့မှာ မကောင်းတဲ့အကျင့်စာရိတ်ချ ရှိနေပါတယ်ကွာ”

နိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား
ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးစီးဌာနချုပ် (၄) ရပ်

- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်မာန်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
- ♦ အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မဖျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ♦ ခပ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

အပူမာဒဏ္ဍဝေဋ္ဌကဝိဝေဋ္ဌထုတ်လုပ်သည်

အကြံပေး - မြသန်းစံ
အယ်ဒီတာချုပ် - မိုးမိုးစောဝင်း
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ - ခိုင်ငြိမ်းငြိမ်းစံ
လက်ထောက်အယ်ဒီတာ - မြင့်မြင့်စန်း
ဘဏ္ဍာရေးမှူး - ဒေါ်သီဂီမိုး
မျက်နှာပုံးစာပုံးဒီဇိုင်း - ကျော်မင်းမောင်
မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်းဖွဲ့စည်းမှု - ပန်းစုာန်
ကွန်ပျူတာ
မင်းမင်းကေကေ
ကြော်ငြာအဖွဲ့
နော်ဂွန်ဘဲလ်လာမှူး
ထုတ်ဝေသူ
ဦးမြသန်းစံ (မြ - ၀၄၁၃၀)
ပုံနှိပ်သူ
ဦးဝင်းအောင် (တ၀၃၁)
သန်းထိက်ဂုဏ်နာပုံနှိပ်တိုက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်များ
အမှတ် (၁၈၉) ရွှေဝါထွန်း - ၂ လမ်း၊ (၃၃)ရပ်ကွက်၊
အင်္ဂါမြို့နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉-၄၃၁၁၄၉၅၉၊ ၀၁- ၅၈၄၇၃၈၊

တစ်ပြည်လုံးဝန်း၍ရေး
ဦးအောင်မြင့် (ဆင်တောင်ကြီးစာပေ)
၎င်း ၂၃-လမ်း ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၃၈၁၈၃၄

ရင်တွန်းထဲတွင် ရောက်ရောက်လာသည့် လယ်ငါး၊ လယ်ပုစွန်လုံး၊ ဒေါင့်ပဆိတ်နှင့် မိုးမျှော်တွေပါလာတိုင်း ပလိင်းထဲထည့်ရ သည့်အရသာကို ဘယ်လိုနှစ်ခြိုက်ကြမုန်း၊ ပျော်ကြမုန်း မသိကြပါ။

“ဟေ့ကောင် အထွန်း ငါ့အကြိုက် ဒေါင့်ပဆိတ်
ပါလာပြီ . . မိုက်တယ်ကွာ၊ ဒီနေ့တော့ ဟင်းချက်စားရမှာ
ဘယ်လောက် အရသာရှိလိက်မလဲ”

“တော်စမ်းပါ မင်းမို့လို့ ငါက အဲဒီလို ခန္ဓာကိုယ်
မှာ အဆစ်တွေပါပြီး ရှည်မျောမျော သတ္တဝါတွေကို
ရှုံ့လှန်းလို့ မင်းသာ ယူ ငါမကြိုက်ဘူး”

“ငါတို့အိမ်က အကုန်လုံး မိုးမျှော်ကိုပဲ ကြိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ် . . သောင်တိုးပြောတာမှန်တယ်၊

မိုးမျော်က ပိုးနဲ့ကောင်နဲ့တူတယ်။ အကောင်သေးတော့ လယ်ငါး၊ လယ်ပုစွန်လုံးတွေနဲ့ရောချက်စားရတာ အင်မတန် အရသာရှိတယ်”

“ဒါဆို ပလီမအကြီးကြီးတွေ ပြန်လွှတ်လိုက်တော့ ပလီမအကြီးကြီးတွေက ဟင်းချက်စားလို့မှမကောင်းတာ”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့ ပြန်လွှတ်ကြ . . ပြန်လွှတ်ကြ”
သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ပလီမအကြီးကြီးတွေကို
ရေထဲပြန်လွှတ်ကြပြီး ရင်တွန်းထဲ၌ ပါလာသော အမိုက်
သရိုက်တွေ၊ မြေကျစ်စာခဲတွေ၊ ရွှံ့တွေကို လယ်ထဲမှရေဖြင့်
ဆေးကြသည်။

“အထွန်း . . . ငါ ဟိုဘက်သွားဦးမယ် . . .
ငါအမေက လယ်ကန်စွန်းတွေ သိပ်ကြိုက်တာ၊ ကန်စွန်းရွက်
ချဉ်ရည်ဟင်းနဲ့ လယ်ငါးဆီပြန်ဟင်းနဲ့ဆို ထမင်းမြိန်မှမြိန်
ကု၊ ငါ့အမေက အိမ်ရောက်ရင် ငါ့ကိုယ်တိုင်ချက်ကျေးမာ”

“ဟင်းပဲချက်ရတယ်လို့ . . . ပျင်းလိုက်တာ
အဲဒီအလုပ်များ တစ်သက်လုံးမလုပ်ဘူး”

“မင်းကွာ အဲဒီလိုတော့မပြောပါနဲ့. . . ကိုယ့် အမေချက်ကျွေးချင်တော့ အမေသင်ပြထားတဲ့ အတိုင်း ချက်ရင်းပြုတ်ရင်းက တတ်သွားတာ ဘယ်လောက်ကုသိုလ် ရလိုက်လဲ”

“တော်ပြီး ကုသိုလ်မရ နေပစေ . . မယူတော့ဘူး

ကလုပ်သင့်တယ်ဆိုပြီး အကုန်သင်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ဟင်းကအစ ငါ့ချက်တတ်နေတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ငါတို့အားလုံးထဲမှာ မျိုးအေးက အလိမ္မာဆုံး . . . ငါတို့အားလုံး အတုယူသင့်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်” အထွန်းက ဝင်ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့် ငါ့မှာ မကောင်းတဲ့အကျင့်တစ်ခု ရှိနေပါတယ်ကွာ”

“ဟင် ဘာလဲမျိုးအေး၊ မင်းက ဘာများမကောင်းလို့လဲ”

“ကံငါးပါးထဲမှာ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ သူများ အသက်ကို သတ်တဲ့ကံပဲ။ အခုပဲ ကြည့်လေ . . ငါတွေ ဖမ်းပြီး ပလိုင်းထဲညှိထားတာ ငါဆုံးဖြတ်ထားတာ တစ်ခု တော့ရှိတယ် . . မထူးပါဘူး ဒီနေ့ပဲ မင်းတို့ကို ပြောလိုက် တော့မယ်”

မျိုးအေး၏မျက်လုံးတွေက ဟိုးခပ်လှမ်းလှမ်းက လယ်ကွင်းတွေဆီကို ဝေးကြည့်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ပင် ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကလစက်ခေါက်သံကို ကြားရလေသည်။

“တွေ့လား . . သံဃာအရှင်သူမြတ်တွေ ဆွမ်း
ဘုဉ်းပေးကြတော့မှာ . . ငါသာအချိန်မီရင် လယ်ကန်း
စွန်းရွက်ကလေးကို ချဉ်ရည်ချက်ပြီး ဘုန်းဘုန်းတွေကို
သွားလှူပါတယ်၊ နောက်နေ့ကစပြီး ဒီငါးကလေးတွေကို
ငါမဖမ်းတော့ဘူး၊ မင်းတို့လဲ အတတ်နိုင်ဆုံး မသွားဘဲ
နေကြတော့ . . မင်းတို့သွားရင်လဲ ငါ့ကိုလာမခေါ်နဲ့တော့
ပေး . . ပေး ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို ထမ်းမယ်၊ ငါ
ရေကသွားနှင့်တော့မယ် . . မင်းတို့လိုက်ခဲ့ကြတော့”

သူငယ်ချင်းတွေက သူ့နောက်မှ ပစ္စည်းတွေ တစ်ခုစီ ယူရင်း မျက်နှာမကောင်းကြသလို နောက်နေ့တွေ ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့ကြလျှင် မျိုးအေးမပါတော့ဘူးဆိုသည့်အသိ ကြောင့် စိတ်မကောင်းတွေ ဖြစ်နေကြသည်။ မျိုးအေး အတွက်ကတော့ ဒီနေ့ကစပြီး ကုသိုလ်တွေ အများကြီး ရတော့မည်ဆိုတာကို တွေးပြီး ကြည်နူးမဆုံးဖြစ်နေတော့ သည်။

လိုနေသော ပဝါ

မိမိ:

အခုတစ်လော မိုးကကောင်းလွန်း အားကြီးပါတယ်။ အသွားအလာခက်၊ နေရေးထိုင်ရေးခက်၊ အစားအသောက်ခက်ဆိုတဲ့ မိုးကောင်းခြင်းနောက်ဆက်တွဲဝေဒနာတွေထဲမှာ အဆိုးဆုံးကတော့ အဖျားအနာများခြင်းပါပဲ။ အိမ်မှာလည်း မိသားစုလူကုန် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် လှည့်ပတ်ဖျားနေကြပါတော့တယ်။ မိုးတွင်းမှာ အအေးမိ ရာက အစပြုပြီး ဖျားနာခြင်းကို ရောက်တဲ့ ဗိုင်းရပ်စ်ဟာ အကူးမြန်သည်ဆိုပါလား။ ဒီတစ်ခါ ဖျားဖို့ အလှည့်ကြသူကတော့ အိမ်က ကလေးတို့အဖေ ကျွန်မ အမျိုးသားပါ။ သူ့ကိုဆေးခန်းလိုက်ပို့ဖြစ်တော့ ဆေးခန်းမှာ လူနာတွေက တန်းစီလို့ရယ်။ ဆရာဝန်စမ်းသပ်ခန်းထဲမှာ ကတစ်ယောက်၊ အပြင်မှာ ကိုယ့်ထက်အရင်ရောက်နှင့်သူက လေးယောက်၊ ဒါ့အပြင်လူမမာတွေမှာက ကျွန်မတို့လို အဖော်အဖြစ်လိုက်ပါလာတဲ့ တောင်ငွေလေးတွေလည်း ပါလာကြတာမို့ ဆေးခန်းတစ်ခုလုံးထိုင်ခဲ့ရတော့ ပြည့်နေပါတယ်။ ဆေးခန်းမှာ ဖျားရင်ဖတ်ဖို့ သဘောနဲ့ ဂျာနယ်တွေချပေးထားပေးမယ်လည်း ကျွန်မစိတ်ထဲ ဆေးခန်းက ဂျာနယ်၊ လူမမာတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကိုင်ဖတ်နေတဲ့ ဂျာနယ်လို့ အတွေးရောက်ပြီး ရောဂါကူးမှားစိုးလို့ ယူမဖတ်ဖြစ်ပါဘူး။ စိတ်ကလည်း တစ်ခါတလေ အဲ့လို ဂျီဂျောင့်နိုင်တာပါ။ တကယ်ဆို အိမ်က လူကုန်ဖျားပြီးပြီ။ သူတို့ကို ဒိုင်ခံပြုစု ဆေးခန်းပို့ပေးနေရတဲ့ ကျွန်မကတော့ မဖျားတာကို ကြည့်ပြီး ပြုစုယူဆဲဖို့ ဇာတာမပါဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်သင့်ပေမယ့်လည်း မပေါက်သေးတာပြောပါတယ်။ တချို့လူနာတွေကတော့ ကိုယ့်ဝေဒနာနဲ့ကိုယ်ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလို ဝေဒနာရှုနေကြပါတယ်။ တချို့ကတော့ ဘေးကအဖော်ပါလာသူနဲ့ တိုးတိုး တိုးတိုး ကျွန်မနဲ့ အမျိုးသားကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟိုဒီအကြည့်တွေ ပို့ထားမိကြပါတယ်။ ဒီကြားထဲ ကျွန်မမျက်လုံးက မြင်ဖြစ်အောင်မြင်မိတာက ဆေးခန်းရှေ့ကနေ ခဏခဏ ဖြတ်သွားဖြတ်လာပြုနေတဲ့ ဆရာဝန်ကတော့ကို ကြည့်ပြီး သူ့

အမျိုးသားရဲ့ ဝင်ငွေထွက်ငွေကို အော့ဒ်ဝင်နေတယ်ထင်တယ်လို့လည်း တွေးလိုက်မိသေးရဲ့။ ဒီအချိန်မှာပဲ ကလေးမလေးတစ်ယောက် အသက်အားဖြင့် ဆယ်လေးဆယ်ငါးလောက်တော့ရှိမယ်ထင်ပါတယ်။ သူ့လေးက ဆေးခန်းထဲကိုဝင်လာ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ဆေးခန်းအပြင်ဘက်ထုတ်ထားတဲ့ တစ်လုံးတည်းသော ခုံလေးမှာ ဝင်ထိုင်ပါတယ်။ အပေါ်က ခေါင်းစွပ်အနွေးထည်လေးကိုဝတ်ပြီး နှာရှူဘူးလေးတစ်ရှူရှူလုပ်နေတာကိုကြည့်လို့ သူ့လေးလည်း ဖျားနေတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အပေါ်ပိုင်းလုံခြုံနေအောင်ဝတ်ထားတဲ့ ဒီကလေးမက ဘာစိတ်ကူးနဲ့လည်းတော့ မသိပါဘူး။ အောက်ပိုင်းဘောင်းဘီတိုလေးကိုကျတော့ တိုကပ်နေအောင် ဝတ်ထားပါတော့တယ်။ ဪ သူတို့ခေတ်ကလည်း ဖျားတာတောင် အပေါ်ပိုင်းပဲဖျားပြီး အောက်ပိုင်းမဖျားလေရောသလား တွေးစရာ။ ကျွန်မအမျိုးသားက အနားကိုကပ်ပြီးတိုးတိုးလေးပြောလာတာက 'တော်သေးတယ်နော်... အိမ်က သမီးက အဲ့လို အတိုအပြတ်တွေ ဝတ်ဖို့ စိတ်မဝင်စားလို့' တဲ့လေ။ ဒီတော့မှ ကျွန်မလည်း သူ့ကိုပြန်ပြောဖို့ သတိရသွားပြီး 'မထင်နဲ့၊ ကျွန်မလည်း ဒီအကြောင်း ရုံးမှာဆွေးနွေးဖူးတယ်... ရုံးက ကလေးတွေက ဘာပြန်ပြောတယ်ထင်လဲ၊ သမီးက ငယ်သေးလို့၊ အရွယ်ရောက်ရင် သူ့အလိုလို အတိုအပြတ်တွေ ဝတ်ချင်လာမှာတဲ့၊ စကားကို အရမ်းမပြောနဲ့ဦး' လို့ ပြန်ပြောဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးသားက ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ကျွန်မကိုချက်ချင်းလှည့်ကြည့်လာပါတယ်။ ပြီးတော့မှ 'မဆိုင်လိုက်တာကွာ... ဘာမှ အရွယ်နဲ့မဆိုင်ဘူး၊ ဒါက အုပ်ထိန်းသူနဲ့ပဲဆိုင်တာ၊ သူတို့အုပ်ထိန်းသူတွေ ခွင့်ပြုလို့ ကလေးတွေ ဝတ်ရဲကြတာ၊ မိဘက မကြိုက်ဘူး၊ မဝတ်နဲ့၊ မိဘကိုယ်တိုင်လည်း ပိပိပြားပြားဆို ကလေးတွေက ဆန့်ကျင်ရဲမှာလား' လို့ ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ စကားမပြန်ဖြစ်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စက သမီးအရွယ်ရောက်လာမှ

လက်တွေ့သုတေသနလုပ်ရမယ့် ကိစ္စလေ။ ရုံးကညီမတွေပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မဖြစ်လည်း စောင့်ကြည့်ချင်ပါတယ်။ သမီးတို့အဖေပြောသလို မိဘအုပ်ထိန်းဖို့ကိုလည်း စိတ်ထဲမောင်းတင်ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မဖြစ်သေးတဲ့အခြေအနေမို့ စကားမပြန်ဖြစ်တာပါ။ ဒါပေမယ့် အခုမြင်နေရတဲ့ မိန်းကလေးကိုကြည့်ရတာတော့ အောက်ပိုင်းဟာ ဗလာကျင်းလွန်းနေပြီး ကြည့်ရတာ မျက်စိရှက်စရာဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဒီအချိန်မှာပဲ ကလေးမက နေရာကထပြီး သူ့အရင်ရောက်နှင့်သူတွေကို ဒီတစ်ခါ ဆရာဝန်အခန်းထဲကလူနာထွက်လာရင် သူ့သွားစရာရှိနေတာမို့ သူ့အရင်ဝင်ပါရစေလို့ အားလုံးကိုကြည့်ပြီး ခပ်ရဲရဲပြောပြန်ပါတယ်။ အားလုံးသောဝေဒနာသည်တွေဟာ ဒီတောင်းဆိုမှုကိုလိုက်လျောချင်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိကြပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ငြိငြိစူစူမျက်လုံးတွေနှင့်ကြည့် တချို့များ ကျွတ် ကျက်နဲ့ အသံထွက်အောင်တောင် စိတ်ပျက်ပြလိုက်ကြတာမို့ ကလေးမက ဆံပင်လေးတွေ ဝဲနေအောင်ခါပြီး မျက်နှာစူပုပ်ပုပ်လေးနဲ့ ပြန်ထွက်သွားပါတော့တယ်။ ဒီတစ်ခါ အမျိုးသား မှတ်ချက်ပေးပြန်တာက 'ရဲတယ်နော်... သူပဲပြောရဲတယ်' တဲ့လေ။ ဖြစ်ချင်တာကို တင်ပြရဲတဲ့စိတ်လေးက ချီးကျူးစရာပေမယ့် ဖြစ်သင့်မဖြစ်သင့်ကို မဝေခွဲတတ်တာကတော့ သူမလေးရဲ့ ချို့ယွင်းချက်လို့ ကျွန်မမြင်မိပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အလှည့်ကျဆရာဝန် အခန်းထဲဝင်ကြရင်း အမျိုးသားပြတဲ့အလှည့်မှာ သူ့ဆီက ဗိုင်းရပ်စ်တွေကူးမှားစိုးနေတဲ့ ကျွန်မက 'ကျွန်မကိုတော့ မကူးလောက်ပါဘူးနော် ဆရာ' လို့ ရယ်ရယ်မောမော ပြောမိတာကို ဆရာဝန်က ပြန်ပြောတဲ့ စကားလေး သဘောကျမိပါတယ်။ 'မကူးချင်ရင် လက်ကိုင်ပဝါလေး ဆောင်ထား' တဲ့လေ။ ဟုတ်ကဲ့ နှာချေ၊ ချောင်းဆိုး၊ အဖျားပိုး ဒီလိုဗိုင်းရပ်စ်တွေမကူးချင်ရင် လက်ကိုင်ပဝါလေး ဆောင်ထားလို့ ရနိုင်သေးတယ်။ ကျွန်မတို့ လူငယ်တွေကြား ယဉ်ကျေးမှုပျက်စီးနေတဲ့ ဗိုင်းရပ်စ်တွေကို အသံလိုလက်ကိုင်ပဝါမျိုးနဲ့ တားဆီးရမလဲ။ အဖြေမှာဖို့တော့ လိုပြီထင်ပါတယ်။

သူဌေးသား ဟန်ဆောင်သူ

ဇာတ်ညွှန်း - မိုးမိုးစောဝင်း၊ ပန်းချီ - ရွှေရိုးရာ

တစ်ခါတုန်းက ဗာရာဏသီသူဌေးကြီးဟာ နယ်ခြားမြို့မှာရှိတဲ့ သူရဲမိတ်ဆွေ သူဌေးထံကို စာတစ်စောင် လူကြိုပါးလိုက်ပါတယ်။ လူကြိုကတော့ ကဏ္ဍာဟကဆိုတဲ့ သူငယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသူငယ်ဟာ သူဌေးကြီးက သားရင်း ပမာစောင့်ရှောက်ထားတဲ့ ကျွန်ယုတစ်ဦးဖြစ်ပါသတဲ့။ စာထဲမှာပါတဲ့အကြောင်းအရာကတော့ သူဌေးကြီးဟာ သူရဲသား၊ သောဏကို နယ်ခြားသူဌေးရဲသမီးနဲ့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားစေလိုတဲ့ အကြောင်းကြားစာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာကို လူကြိုပါးရမယ့် ကဏ္ဍာဟကဟာ အကြံကြီးသူ လူရည်လည်သူဖြစ်တာမို့ စာကိုကြိုတင်ဖွင့်ဖောက်ဖတ် ပြီး အစီအစဉ်တကျလှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ နယ်ခြား သူဌေးထံကို သူဌေးသားသောဏပုံဟန်ဆောင်ပြီး စာကို သူဌေးသားကိုယ်တိုင် လာပေးသည့်သဖွယ် ပြုလုပ်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။

နယ်ခြားသူဌေးဟာလည်း ရောက်လာတဲ့စာကို ဖတ်၊ သားနားတဲ့ ကဏ္ဍာဟကရဲ့ ဥပဓိရုပ်၊ ချက်ချာတဲ့အပြောအဆိုတို့ကိုကြည့်ပြီး စာကလည်း ပါနေပြန်တာမို့ သမီး ဖြစ်သူနဲ့ ချက်ချင်းလို လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးခဲ့ပါတော့တယ်။

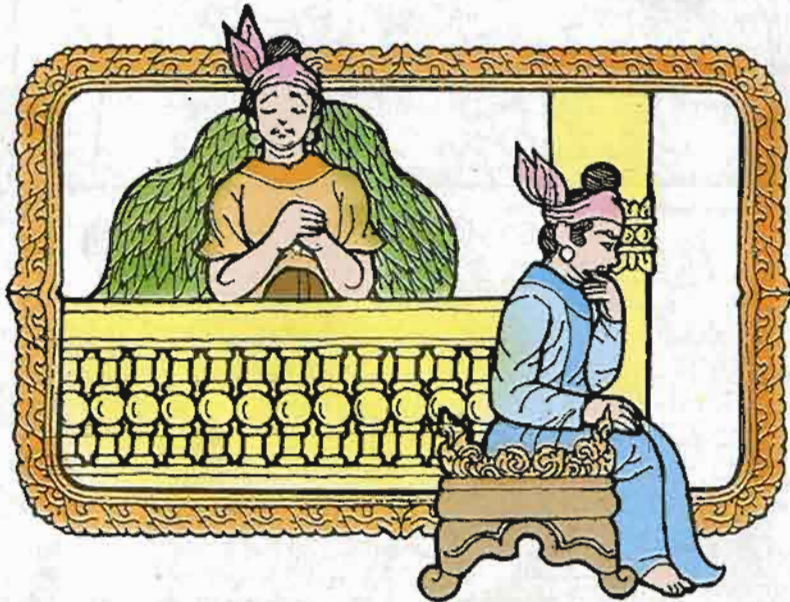
ကဏ္ဍာဟကဟာ သောဏသဖွယ် သူဌေးသားယောင်ဆောင်ပြီး သူဌေးသမီးကို လက်ထပ်လို့ သူ့ဘဝဟာ လှလှပပ ဖိမ်ကျနေခဲ့ပါတယ်။ ခုခေတ်လို အဆက်အသွယ် အသွားအလာတွေကလည်း မြန်ဆန်မှုမရှိလေတော့ တစ်ပြည်နဲ့တစ်ပြည် သတင်းစကား ကလည်း ချက်ချင်းလို မရောက်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဗာရာဏသီသူဌေးဟာ ကဏ္ဍာဟက ပြန်မလာပြန်မလာနဲ့ တမျှော်မျှော် လုပ်နေခဲ့တာပေါ့။

ကဏ္ဍာဟကဟာ သူဌေးသမီးကိုယူပြီး ဖိမ်ကျနေခဲ့တာနဲ့အမျှ သူ့ကိုယ်သူလည်း စိတ်ကြီးဝင်လာပါတယ်။

ဒါကြောင့် အစားအသောက်က အစ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအဆုံး စိတ်တိုင်း

ကျတယ်မရှိဘဲ ကင်္ဂီကရောင်တွေ ပြုလုပ်လာပါတယ်။ သူ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ ဗာရာဏသီ
မြို့ကြီးမှာ ဘယ်လိုစားကောင်းသောက်ဖွယ်စားတာ၊ ဘယ်လိုအဆင့်မြင့်တာ ဝတ်တာ၊
ဒီတာမှာတော့ အစားအသောက်တွေကလည်း အရသာမရှိ၊ အဝတ်အစားတွေက
လည်း မတင့်တယ် စသဖြင့် အရည်မရ အဖတ်မရတွေပြောပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ကင်္ဂီကရောင်လုပ်တတ်တာမို့ သူဌေးသမီးဟာ အမြဲလို စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်ရပါတယ်။

အချိန်တန်လာတဲ့အခါမှာတော့ ဗာရာဏသီသူဌေးဟာ ကမ္မာဟကရဲ့သူသား
ယောင်ဆောင်တဲ့အဖြစ်ကို ကြားပြီး ဒေါသပူန်ထခဲ့တော့တာပေါ့။ ကျွေးမွေးခဲ့တဲ့
ကျေးဇူးတွေမှမထောက် သားယောင်ဆောင်ရက်လေခြင်း၊ သားအတွက် ရည်ရွယ်တဲ့
သတို့သမီးကိုမှ ယူရက်လေခြင်းဆိုပြီး တွေ့ရာသမျှိုင်းစားမဆိုင်းဆိုတဲ့ အနေအထား
ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒီလိုကောင်းမျိုးကိုမှ ပညာကောင်းကောင်း သင်ပေးမိလေခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ပေးမိ
လေခြင်းဆိုပြီး ဒင်းအပြစ်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ နယ်ခြားမြို့ကို အရောက်သွားမယ်ဖြစ်ခဲ့ပါတော့တယ်။
သူဌေးကြီးလာမယ့်သတင်းကို ကြိုပြီးကြားသိခဲ့တဲ့ ကမ္မာဟကဟာ ရုတ်တရက်တော့
ပူပင်သောက ဖြစ်သွားတာပေါ့။ အဲဒီခေတ်က ကျေးကျွန်တို့မည်သည် မိမိတို့အရှင်သခင်
ပေးတဲ့အပြစ်ဒဏ်ကို မငြိုမငြင်ယူကြရတာမို့ သူဌေးကြီး ဘာအပြစ်ဒဏ်များ ပေးလေမလဲ။
သူရဲလက်ရှိဘဝ ပျောက်ဆုံးတော့မလာ၊ စသဖြင့် တွေးပူပြီး အိပ်မရ၊ စားမရ အနေအထား
ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူရည်လည်တဲ့ ကမ္မာဟကဟာ အကောင်းဆုံးနည်းကို တွေးမိသွားပြီး
သူပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒီလိုကြွေးကြော်ခဲ့ပါသတဲ့။

ကဏ္ဍဟက - "ဟေ့ဟေ့...ဒီမှာ ငါပြောမယ် အားလုံးနားထောင် ...ငါ့အဖေ လာမယ်လို့ သတင်းကြားတယ်၊ မင်းတို့အားလုံး ငါ့အဖေကို ငါ့ရိုသေသလို ရိုသေကြပါ။ ငါတို့မျိုးရိုးက အဖေရဲဂုဏ်ကို ဦးထိပ်ထားပန်ဆင်တဲ့အမျိုး၊ ငါ့အဖေရောက်လာတဲ့အချိန်ကျရင် သူ့ရဲ့ စားရေးသောက်ရေးက အစနေရာထိုင်ခင်းအဆုံး၊ ငါ့ခြေငါလက်နဲ့ ငါပြုစုမယ်၊ တကယ်ကို ကျွန်တစ်ယောက်လို ပြုစုမယ်၊ မင်းတို့အမြင်မဆန်းစေချင်ဘူး၊ မင်းတို့လည်း လိုအပ်ရင် ဝင်ပြီး ပြုစုပါ"

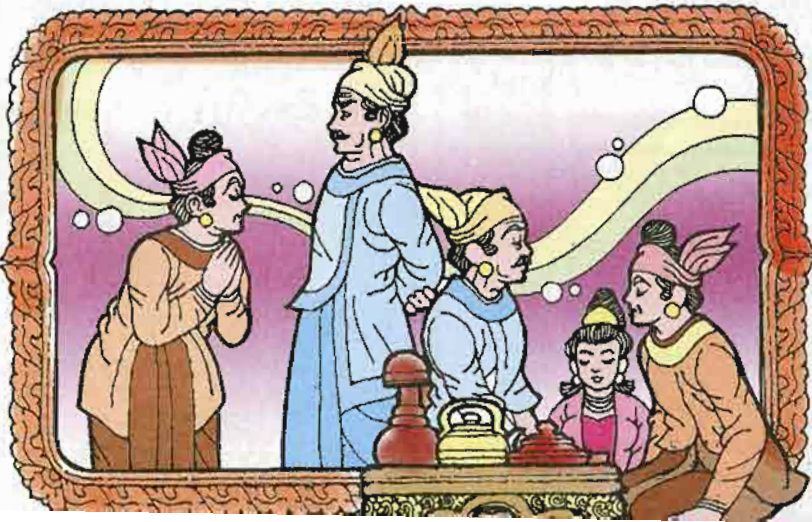
ကျွန်တစ်ယောက်လို ပြုစုတာကို သားလိမ္မာတစ်ဦး ဖခင်အပေါ် ပြုစုပုံနဲ့ ထင်ယောင်ထင်မှား အသံကောင်းဟပ်ထားလေတော့ ပတ်ဝန်းကျင်အမြင်မှာ ကဏ္ဍဟကဟာ သားလိမ္မာသဖွယ် ဖြစ်ရပြန်တော့တာပေါ့။

တကယ်ပဲ ကဏ္ဍဟကဟာ ဗာရာဏသီသူဌေးကြီး ရောက်လာမယ့်လမ်းမှာ လိုလေသေးမရှိ သွားရောက်ကြိုဆိုလို့ ဝတ္ထုရားကျေတာထက် အပြန်တစ်ရာသာအောင် ပြုစုလိုက်တဲ့အခါမှာ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ ဗာရာဏသီသူဌေးဟာ ကျွန်သားအပေါ် ဒေါသ တရားများ ပြေပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဖြစ်ပြီးတဲ့အတိ မထူးတော့ပါဘူးဆိုပြီး သူဟာ ကဏ္ဍဟကရဲ့အတိအတိုင်း အလိုက်သင့်နေထိုင်ပြုမူခဲ့ပါသတဲ့။ ဒါပေမဲ့ မတော်လိုက်ရတဲ့ ဈေးမလောင်းလေး အပေါ်မှာတော့ သနားစိတ်ဝင်မိတာမို့ ကဏ္ဍဟကဟာ ခင်ပွန်းကောင်း ဟုတ်ရဲ့လား ဆိုတာကို ကျိတ်ပြီးမေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါမှာတော့ ကဏ္ဍဟကရဲ့ဇနီးသည် သူဌေးသမီးလေးက

သူဌေးသမီး - "အဖေရယ် အဖေသားက ကျန်တဲ့နေရာတွေမှာတော့ အပြစ်ဆိုစရာမရှိ ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သမီးတို့မြို့နဲ့ ဗာရာဏသီမြို့ကို ယှဉ်ပြီး သိပ်နိမ်နိမ်ချိုးချိုးလုပ်တာပဲ၊ အစားအသောက်နဲ့အဝတ်အစားမှာ ကင်္ဂါကရောင်များတယ် ပြောရမယ်၊ သူအဲ့လို လုပ်တိုင်း သမီးစိတ်ဆင်းရဲရတယ်"

သူဌေးကြီးဟာ သေချာနားထောင်ပြီး သူဌေးသမီးလေးကို ကဗျာတစ်ပုဒ် သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကဗျာထဲမှာ ကဏ္ဍာဟကဆိုတဲ့ နာမည်အရင်းရယ်၊ တစ်ချိန်က ကျွန်ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ စာသားရယ်ဆိုတာကို ထည့်ပြီးစပ်ထား တာပါ။ ဘဝမှန်ကို မသိရင် သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် လာပြီး ဆုံးမမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုလည်း ကဗျာထဲမှာ ဖုံးကား ဝှက်ကာ ထည့်ထားပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ကဏ္ဍာဟက ကင်္ဂါကရောင် လုပ်လာရင် ဒီကဗျာကိုသာ ဆိုလိုက်ပါဆိုပြီး သင်ပေးခဲ့ပါသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ သူဌေးကြီးပြန်သွားတဲ့အချိန် ကဏ္ဍာဟက ကင်္ဂါကရောင်လုပ်တဲ့အခါမှာတော့ သူဌေးသမီးလေးဟာ သူဌေးကြီးသင်ပေးခဲ့တဲ့ ကဗျာလေးကို စပ်ကျယ်ကျယ် ရွတ်လိုက် ပါတော့တယ်။ ကဏ္ဍာဟကဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဒီမြို့မှာ သောကာသူဌေးသားဘဝကို ခံယူထား တာမို့ ကဏ္ဍာဟကဆိုတဲ့ နာမည်ရင်းကို ပြန်ကြားလိုက်ရတဲ့အချိန် သူ့ဘဝမှန်ကို ကျောများ စိမ့်အောင် သတိရသွားပြီး ဒီကဗျာကို သူမိန်းမကတော့ အလိုလိုရွတ်တတ်မှာမဟုတ်၊ ငါ့သခင် သူဌေးကြီး ကသာ သင်ပေးခဲ့တာဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ငြိမ်ကျသွားခဲ့ပါတော့သတဲ့ကွယ်။ နောက်များမှာလည်း ဒီကဗျာအရွတ်ခံရမှာ ကြောက်တာမို့ ကင်္ဂါကရောင် မလုပ်ရဲတော့ ပါဘူးတဲ့။

ကလေးတို့ရေ ဒီဇာတ်တော်ကို ဖတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ မိမိရဲ့ပုဒ်ကို ဘဝမှန်ကို လိမ်ညာနေမယ်ဆိုရင် လိပ်ပြာ မလှဲခြင်းဆိုတဲ့ ပြစ်ဒဏ်နဲ့ ကျီးလန့်စာစားဖြစ်နေရတဲ့ သဘောတရားကို နားလည်ဆင်ခြင်နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ကောင်းစေ့
အောင်စေ့

ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ နဲ့ ဗျူးလေး ဆိုတဲ့ ကောင်လေးက...
အိပ်မက် ဖြစ်တာ၊ စာတန်း ဘေး အားလုံးကို
ဆရာတော်၊ အတူတူ စာပင်တို့ ခုတ္တံ့...

ငါတော့...
အတူတူ လေးက မရဘူး။

နေပြီတုံးတက်...။

ငါကတော့ ငါ့မိခင်...
နဲ့ နိုင်ပါပြီ...။

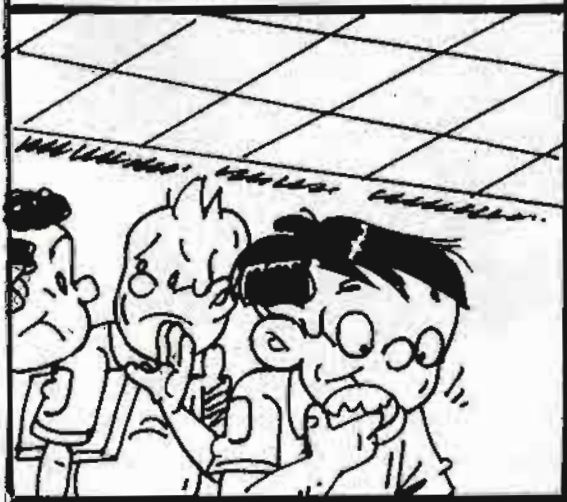
ဒါကောင် မှန်စား ဆင်း ဆွတ်...
ငါ့နားမှာ၊ စာတန်းလေးကို ယူမိ
ကိုင်မိ...။

သိတယ်မဟုတ်ကား...
စာတန်းလေး... ဆွတ်... ဆွတ်...
လေးက...။

ခပ်တုတုတုပဲ၊ ငါ့နံရံပိုင်စား
နေရတာတယ်။

အုတ်ကုန်အရင်းအနှစ်များ၊
ကုန်ကုန်... ကုန်ကုန်နဲ့လက်ခွာ
တယ်လေ...

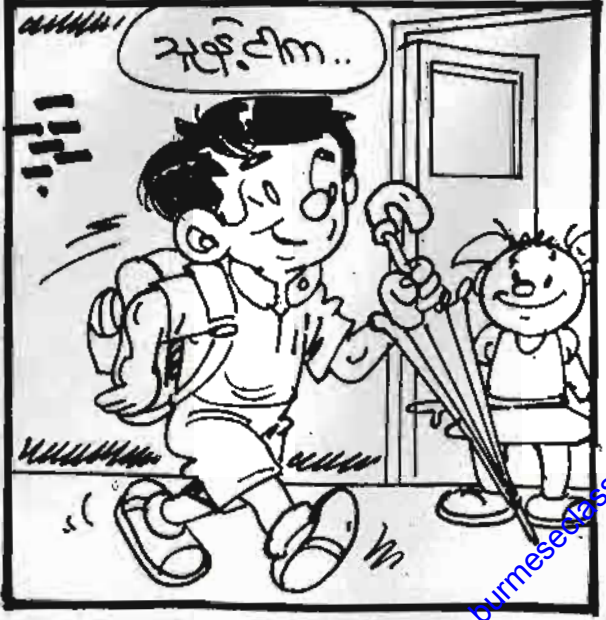
ငါကယူဆသလိုလောကကြီးတယ်၊
အချိန်ပေးပြီး ကြိုးစားတယ်။

ဒါမှ... ဒီအင်ဂျင်နီယာ... ငါက
ပိုင်တာတွေကလေးတွေပေါ့
ကွ...

အတန်းထိမ္မား၊ ငါ့ညီမလေးတို့
ဗရား... ငါ့လိပ်စာတို့...
အောင်ရေးယူပွင့်ဆိုတာ၊ အုတ်
စားတယ်ကွ...

ဒါမို့... အုန်းနားနား၊ အုယျချင်း
တွေ၊ အပြိုင်ရင်းရဲတော...

အောင်ရေယျာဉ်...

ရေရေ...

အောင်ရေ...

ငါ့နားယောင်လို့တစ်ယောက်
ဗာဂပ်.. ဒါ.. တစ်ကယ့်ကောင်း
ဆန်တဲ့ ငါ့အတွက်ကြောင့်ပါကွ...

ရေရေရေ
စကားကိုတစ်ခဏတည်း
ငါ့ကြားယောင်မိတယ်...

ယူတောကုလောင်းဖြစ်အောင်
ပြုံးစားမတု...

ငါ့ချက်ချင်းပေါက်ပြီ

အောင်ရေယျာဉ်ကို အတု
ယူရမယ်...

ယူတောကုလောင်းဖြစ်အောင်
စိတ်ထားပါကောင်းရမယ်လေ...
ငါ့မှာရှိတဲ့ အတွက်တစ်ယောက်
ချောကုလောင်းကောင်း... ဒါ...
မင်းတို့မှာအဲဒီအတွက်တစ်ယောက်
ခွဲရင်ယူပြီး ချောကုလောင်း...
ဒါ့မှယူတောကုလောင်း
ဖြစ်မှာလေ...

ဒီအတွက်ပါပဲ...
ဒီအတွက်ပါပဲ...

တစ်ချက်ပြုံးရင် တစ်ချက်အသက်
နဲ့ပေးမှာပါ... ကိုကျွန်း
၁၃၃

မျက်နှာဝံ့မှအဆက် . . .

တောင်ဘက်ရွာမှဈေးရောင်းပြီး အပြန် ဧရာပျက်တစ်ခုမှာဆွေဇနားနေစဉ်... အင်း ဒီနေ့သစ်သီး တွေအားလုံး ကုန်သွား လိုအခြေကအတော် ကျန်တာပဲ...

ပိုက်ဆံများကိုရေတွက်ပြီးနောက် အမောပြေစေရန် လိမ္မော်သီး ခွံကို နှံ့ခွံပြီး စားမည်ဟုဆိုပြင်လိုက်စဉ်... အင်း... အသားအိတ် တစ်ဦးပါလား...

ကြည့်ရတာစရိုးပန်းလာတာပဲ နှုတ်တယ် ဒီ လိမ္မော်သီးကို ငါ့မိဖူးတော့ဘဲအသားအိတ်ကို ကွေးလိုက်ရင်ကောင်းမယ်...

အသား... အမောပြေသွားအောင် လိမ္မော်သီးလေး သမီး ဒါနဲ့ပြုပါ ရအေး... ရောသုံးစေတင်လိုက်ပါ အသား...

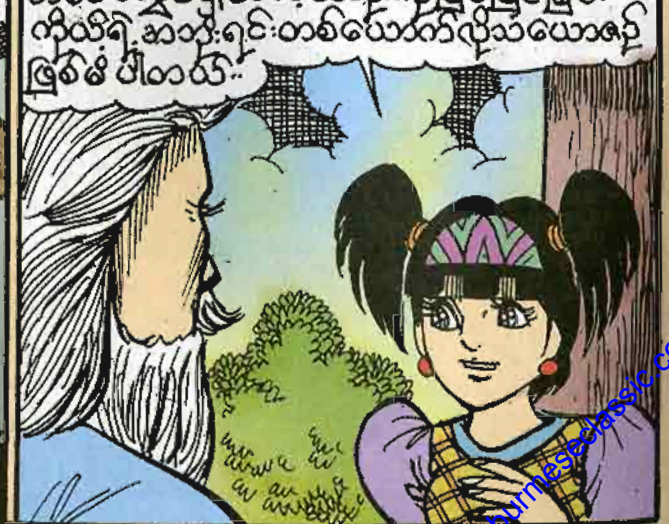
အသားအိတ်လည်း ခြင်းဆန်မနေတော့ဘဲ စင်ဒါပျံလေး အခွံ နှံ့ခွံပေးထားသော လိမ္မော်သီးကို အဆင်သင့်စားလိုက်သည် အား... တကယ်ကို အမောပြေသွားတာပဲ

ပြော... ဒါနဲ့အသားက ဘယ်ရွာကိုသွားမှာ မှီလိုလဲ... ဟို... မြောက်ဘက် ရွာကိုသွားမလို့ ပါ...

ကြည့်တုန်းသမီးရဲ့ ခွေးနဲ့စာဝတ်ကအသားကို ကန်တော့ပါရအေး သမီးမှာက အသား အသား အဖေ တွေမရှိတော့ အသားကို ခြင်ခြင်ခြင်း ကိုယ်ရဲ့ အသားရင်းတစ်ယောက်လိုသယောဇဉ် ခြစ်မိပါတယ်...

စင်ဒါပျံလေးကပိုက်ဆံအိတ်ကို ခွဲ၍ အမောပြေစေရန် လိမ္မော်သီး ခွံကို နှံ့ခွံပြီး စားမည်ဟုဆိုပြင်လိုက်စဉ်...

ဒါနဲ့... သမီးရဲ့...

ဟုတ်ကဲ့ရှိပါတယ်...

www.burmeseclassic.com

စင်သီဟမလေးကပို၍ဆုံးအိတ်
တိရ နေတစ်ထောင်ကိုယူ
လိုက်ပြီး အဘိုးအိုကိုကန်တော့
လိုက်သည်...

ဒါနဲ့...သမီးရဲ့
အမေရော့ရှ်သေး
လားကွဲ့...

ဟုတ်ကဲ့ရှိပါတယ်..
အမေကတုန်းမာရေးက
အရမ်းချိုတဲတော့
အိပ်ရာထဲကထွက်လာ
လေ...သမီးဈေးရောင်းလို့
ရတဲ့အထဲကဆေးဖိုးရော်
စားဖို့ပါရှာနေရတယ်...

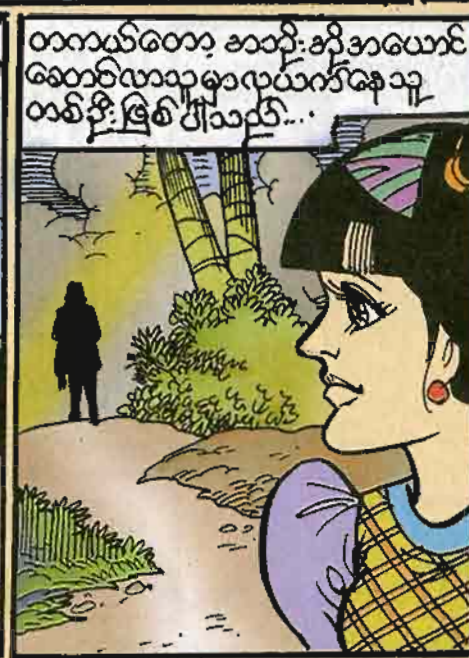

အဘိုးအိုမှာစင်သီဟမ
လေးပြောနေတာတွေကို
နားထောင်ရင်းခေါင်းက
တည့်တည့်တိတ်တိတ်
ကရုဏာသက်နေမိ၏...

အတန်ကြာတော့ က...သမီး
အဘိုးလည်းခရီး
ဆက်စရာရှိလို့သွား
လိုက်ဦးမယ်နော်

ဟုတ်ကဲ့ပါ
အဘိုး...

တကယ်တော့ အဘိုးအိုအယောင်
ဆောင်လာသူမှာလုပ်ကန်နေသူ
တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်...

စင်သီဟမလေးရဲ့ စေတနာစေတနာကြောင့် စင်သီဟမလေး
အပေါ်သူလေ့လာကတော့ပေ ဒါကို စင်သီဟမလေးတစ်
ယောက်မသိရှာ... ဒါနဲ့ပြုလိုက်ရသည်အတွက်သူဝမ်းသာ
ပျော်ရွှင်နေမိပါတော့သည်...

ပုံတူပန်းချီရေးပြိုင်ပွဲ အမှတ်စဉ်(၇၃)

အမည် -

မိဘအမည် -

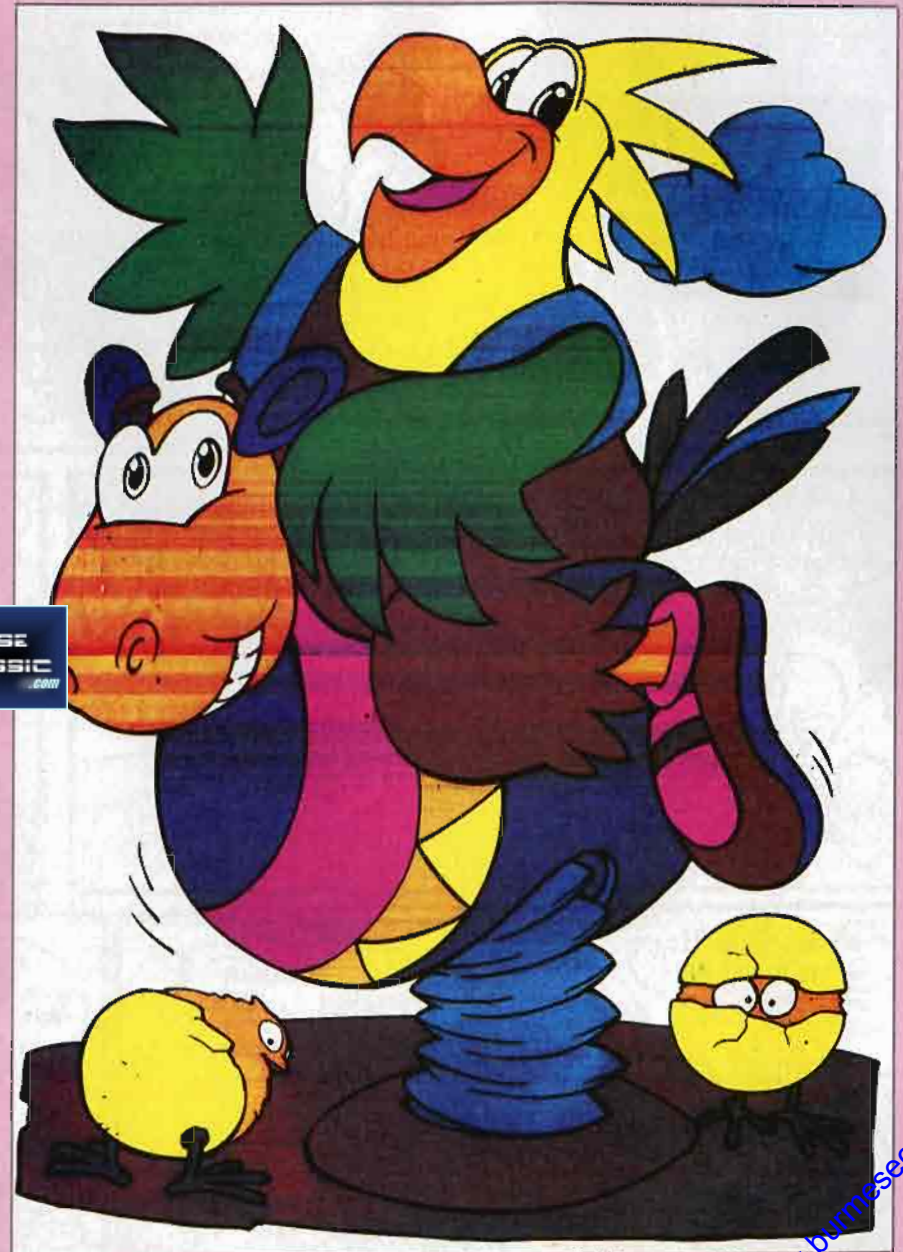
မွေးသက္ကရာဇ် -

အတန်းနှင့်ကျောင်း -

နေရပ်လိပ်စာ -

ဖုန်းနံပါတ် -

BURMESE
CLASSIC
COM

ဤပြိုင်ပွဲဝင် ပုံစံဖြင့်သာ ပေးပို့ရပါမည်။
ပြိုင်ပွဲဝင် ပုံတူပန်းချီအား ဂျာနယ်စာမျက်နှာ
တစ်ဝက်ထက် မငယ်စေဘဲ ရေးဆွဲပေးပို့ရပါမည်။
နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့်ရက် - ၃-၇-၂၀၁၃

ပုံတူပန်းချီရေးပြိုင်ပွဲ

အမှတ်စဉ်(၇၂)ဆုရစာရင်း

ပထမဆု

မအေးထက်အောင်
အဋ္ဌမတန်း
ပျော်ဘွယ်မြို့။

ဒုတိယဆု

မောင်ဝင်းခန့်ကိုကို
ပဉ္စမတန်း
မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့။

တတိယဆု

မဆုပြည့်ဇင်ဝင်း
ပဉ္စမတန်း
မြောက်ဒဂုံ။

နှစ်သိမ်းဆု

မခင်ရှင်းသန့်ကိုကို (ဘိုကလေးမြို့)
မောင်ရဲလင်းစိုး (စမ်းချောင်းမြို့နယ်)
မောင်ဘုန်းမင်းသစ် (တောင်ဥက္ကလာ)

အ. နေ့စဉ် ၁၈ အပ

ဟေ့ဟေ့...
ဟယ်...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

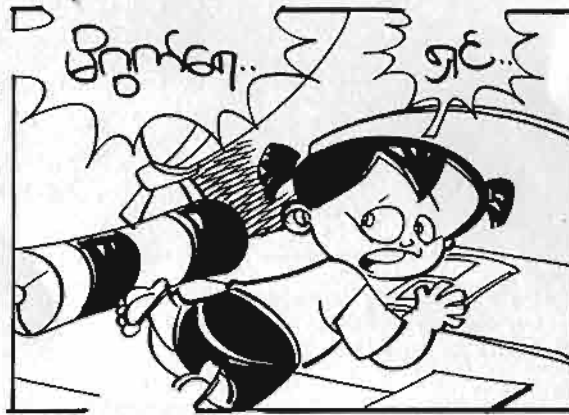

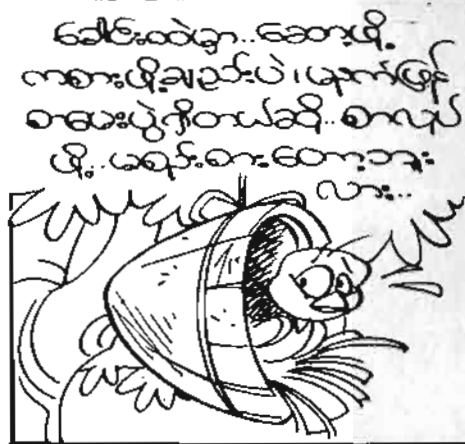
ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...

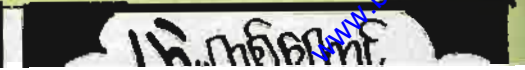
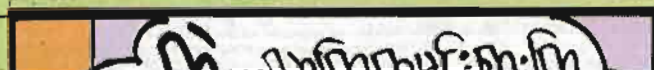

အမေနဲ့အဖေ

အပြစ်တူရိယာ

စိတ်ပါလက်ပါ

စာဖတ်ချင်လာအောင်

ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

ဖြူ(အလွမ်းပြေ)

ကျွန်မတို့ မြန်မာပြည်မှာ ကျောင်းဖွင့်ချိန်ကို ရောက်လို့လာပြန်ပါပြီ။ မိုးဦးရာသီ ဇွန်လကိုရောက်လို့ လာပြန်ပါပြီ။ ကျွန်မရောက်နေတဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံမှာလည်း ကျောင်းတွေစဖွင့်ပါပြီ။ ကျွန်မလည်း တစ်နေ့တစ်နေ့ ညဆို တော်တော်နဲ့ မအိပ်နိုင်လို့ မနက်စောစောထ နောက်ကျ တတ်ရာက စာကြည့်တိုက်ကို မနက် ၉နာရီခွဲ ၁၀နာရီ လောက်မှ ရောက်သွားရင် ထိုင်စရာခုံ တော်တော်ရွာယူရ ပါတယ်။ ဒီလောက် ဂုဏ်အဆောင်အားအကျယ်ကြီးမှာ ကျောင်းသားတွေနဲ့ ပြည့်နေတာ။ ဒါတောင် သူ့မေ့လျော့ အလိုက် စာကြည့်တိုက်တွေလည်း ရှိသေးတာ။ အဲဒီမှာ လည်း လူအပြည့်မို့ စာကြည့်တိုက်ထဲက လူတွေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မတို့ မြန်မာနိုင်ငံက လူငယ်တွေကိုလည်း စာဖတ်နှုန်း ဒီလိုပဲ ရှိစေချင်လိုက်တာလို့ တွေးမိတယ်။ စာဖတ်ခြင်းဟာ အတွေးအခေါ်ကို ရင့်ကျက်စေပါတယ်။ ပထမအဆင့် ကျောင်းစာကနေ အသိပညာကိုရယူနိုင်ပါတယ်။ ကျောင်း

အကောင်းဆုံးနေရာ၊ အသင့်တော်ဆုံးနေရာပေါ့။

၂။ စာဖတ်ဖို့ လိုအပ်မယ်ထင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကို စုဆောင်းပါ။

ကိုယ်က စာဖတ်ရင်းရေးမှတ်ဖို့ လိုတတ်တဲ့ ခဲတံ၊ ပေတံ၊ maker pen၊ စာရွက် အစရှိတဲ့ ကိုယ်လိုအပ်မယ် ထင်တာ၊ သုံးတတ်တာတွေကို စုစည်းပြီးထားပါ။ စာဖတ် နေတုန်းမှ ဟိုဟာရွာလိုက် ဒီဟာရွာလိုက်ဆိုရင် အာရုံပျက် နိုင်ပါတယ်။

၃။ ရေနံ့ မုန့် စတဲ့ စားစရာတွေကို ယူထားပါ။

စာဖတ်ရင်း ရေဆာလာတာ၊ ဗိုက်ဆာလာတာမျိုး ခံစားရတဲ့အခါမှာလည်း ထထွက်ရှာနေရင် အာရုံပျက်ပါ တယ်။ ဗိုက် ဆာတာ၊ ရေငတ်တာကို အောင်မထားပါနဲ့ စာဖတ်ရတာ စိတ်ပင်ပန်းသလို ခံစားရတာမျိုး စိတ်က ထင်လာနိုင်ပါတယ်။ အချိန်မရွေး စားနိုင်သောက်နိုင်အောင် တစ်ခါတည်းသာ အနားမှာ ပြင်ဆင်ယူထားလိုက်ပါ။

၆။ ဖုန်းပိတ်ထားပါ။

စာဖတ်တော့မယ့်ကြံကာမှ ကော်ဖီဆိုင်ထိုင်ဖို့၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ခေါ်တဲ့ ဖုန်းတွေလာနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ချိန်ကို သတ်မှတ်ထားပြီး အဲဒီအချိန်မှာ ဖုန်းပိတ်ထားတာ မဟုတ်လည်း Silence လုပ်ထားတာမျိုး လုပ်ပါ။ မဟုတ်ရင် စာဖတ်မယ့်ကြံတိုင်း တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုနဲ့ ပျက်သွားမှာပါပဲ။

၇။ စာဖတ်ချိန်ရဲ့ ရည်မှန်းချက်တို့ကို သတ်မှတ် ပါ။

ဒီစာဖတ်ချိန် ဘယ်နှနာရီမှာ စာမျက်နှာ ဘယ် လောက်ပြီးအောင်ဖတ်မယ်။ မဟုတ်ရင်လည်း ပုစ္ဆာဘယ် နှပုဒ် ပြီးအောင်တွက်မယ်။ စာဘယ်နှမျက်နှာ ပြီးအောင် ရေးမယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နိုင်ချေအရှိဆုံးကို သေသေချာချာ သတ်မှတ်ပြီး ပြီးအောင်လုပ်ပါ။ ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့စံချိန်ကို တက်လာဖို့လည်း ဆက်ပြီး လုပ်ဆောင်လို့ ရသွားမှာပါ။

၈။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုပေးပါ။

အချိန်မီ ပြီးမြောက်အောင် လုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာမှန်ကျွေးမယ်ဆိုတာမျိုး တစ်ခုခု ဆုသတ်မှတ်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုချပါ။

၉။ ကိုယ့်ရလဒ်ကို တွေးမြင်ပါ။

ကိုယ်ဒီလိုမျိုးသာ စာဖတ်နေမယ်ဆိုရင် စာမေးပွဲ မှာ အမှတ်ဘယ်လောက်တော့ရမှာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် စကား ပိုင်းမှာ သူများထက်ပိုပြီးပြောဆိုနိုင်မှာပဲ စတဲ့ ရလဒ် ကောင်းတွေကို စဉ်းစားပြီး ကိုယ်စိတ်ပိုပါလာအောင် လုပ်ယူ ပါ။ စတုတ္ထအချက်ကတော့ ရေရှည်အတွက် ပြင်ဆင်ပါ။

၁၀။ စာဖတ်ဖို့ အချိန်စာရင်းဆွဲပါ။

ငါ တစ်နေ့ကို ဘယ်နှနာရီလောက်တော့ ဖတ်မယ် ဆိုတဲ့ မရေမရာအလုပ်မျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ဘယ်တော့မှ အလုပ်ပြီးမြောက်တယ်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ဖို့ အချိန်ဇယားဆွဲပါ။ နေ့တိုင်း ဘယ်အချိန်ကနေ ဘယ်အချိန်ကို ဘာစာတွေ လုပ်မယ်ဆိုတာမျိုး တစ်ပတ်စာ အချိန်စာရင်း ကြိုဆွဲပါ။ စာဖတ်ချိန်တိုင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်

ကျောင်းသားတွေနဲ့ ပြည့်နေတာ၊ ဒါတောင် သူမေးတာ။ အလိုက် စာကြည့်တိုက်တွေလည်း ရှိသေးတာ။ အဲဒီမှာလည်း လူအပြည့်မို့ စာကြည့်တိုက်ထဲက လူတွေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မတို့ မြန်မာနိုင်ငံက လူငယ်တွေကိုလည်း စာဖတ်နှုန်း ဒီလိုပဲ ရှိစေချင်လိုက်တာလို့ တွေးမိတယ်။ စာဖတ်ခြင်းဟာ အတွေးအခေါ်ကို ရင့်ကျက်စေပါတယ်။ ပထမအဆင့် ကျောင်းစာကနေ အသိပညာကိုရယူနိုင်ပါတယ်။ ကျောင်းစာ ပြင်ပစာတွေကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် ဗဟုသုတတိုးစေပါတယ်။ အဲဒီဖတ်ထားတဲ့ စာတွေကို ပေါင်းစပ်တွေးခေါ်နိုင်ပြီဆိုရင်တော့ အနည်းဆုံး စဉ်းစားဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်စွမ်းက အများထက်တော့သာမှာပါ။ အခုဆို ကျောင်းတွေစဖွင့်ပြီဆိုတော့ အခြေခံအဆင့်အနေနဲ့ ကျောင်းစာတွေကို စိတ်ပါလက်ပါ လေ့လာကြိုးစားနိုင်ဖို့ စပြီး အားထုတ်ရတော့မယ့် ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအတွက် Wikihow.com က How to Get Motivated to Study ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးလေးကို ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ စာဖတ်ဖို့ ပြင်ဆင်ဖို့ပါပဲ။

၁။ စာဖတ်ဖို့ နေရာကို သတ်မှတ်ပါ။

စာဖတ်ဖို့နေရာကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ဖို့ပါပဲ။ ကိုယ်က ဘယ်လိုနေရာမျိုးမှာ စာဖတ်ရတာနှစ်သက်လဲ စဉ်းစားပါ။ အဓိကက တိတ်ဆိတ်ပြီး အနှောင့်အယှက်ကင်းနိုင်တဲ့နေရာပေါ့။ ကိုယ်နဲ့အနီးဆုံး စာကြည့်တိုက်တွေကိုလည်း စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကိုယ့်အိမ်မှာဆိုရင်လည်း အဖြစ်နိုင်ဆုံးနေရာပေါ့။ လုံးဝကြီးအဆင်ပြေတဲ့နေရာတော့ ရှိနိုင်မှာမဟုတ်ပေမယ့် ကိုယ့်ကိုပေးထားတဲ့ အခြေအနေတွေထဲက

စာဖတ်ရင်း ရေဆာလာတာ၊ ဗိုက်ဆာလာတာမျိုး ခံစားရတဲ့အခါမှာလည်း ထထွက်ရှာနေရင် အာရုံပျက်ပါတယ်။ ဗိုက် ဆာတာ၊ ရေငတ်တာကို အောင့်မထားပါနဲ့။ စာဖတ်ရတာ စိတ်ပင်ပန်းသလို ခံစားရတာမျိုး စိတ်က ထင်လာနိုင်ပါတယ်။ အချိန်မရွေး စားနိုင်သောက်နိုင်အောင် တစ်ခါတည်းသာ အနားမှာ ပြင်ဆင်ယူထားလိုက်ပါ။

၄။ သက်သောင့်သက်သာရှိတဲ့ အဝတ်အစားကို ဝတ်ပါ။

စာဖတ်ဖို့က ကြာကြာထိုင်ရမှာမို့ ထိုင်ရတာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိတဲ့ ပွပ္ဖလျလျ အဝတ်အစားမျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဂျင်းဘောင်းဘီကျပ်ကျပ်တို့လိုမျိုးဆိုရင် ကြာကြာထိုင်ရရင် အဆင်မပြေတာ၊ ထိုင်ချလို့ အဆင်မပြေတာမျိုးတွေရှိတယ်မဟုတ်လား။ အဓိက ကိုယ် သက်သောင့်သက်သာ ခံစားရတဲ့၊ သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ်အစားကို ဝတ်ဖို့ပါ။ အနံ့အသက်ကင်းတဲ့ အဝတ်အစား ဖြစ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။ သန့်ရှင်းတော့ စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းတာပေါ့။

၅။ ဆံပင်

ဆံပင်နဲ့ ဦးခေါင်းကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းထားပါ။ စာဖတ်တဲ့အခါ ဆံပင်တွေ မျက်နှာရှေ့ ခဏခဏ ကျလာတာမျိုးဆိုရင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာမျိုး မကြုံရအောင် စည်းနှောင်ထားတာမျိုး။ နောက်ပြီး ခေါင်းလျှော်ပြီး သန့်ရှင်းထားတာမျိုး ဖြစ်ပါစေ။ မဟုတ်ရင် စိတ်မကြည်မလင် ဖြစ်ပြီး စာဖတ်ရတာ စိတ်အမြန် ပင်ပန်းတာမျိုး ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်တဲ့။

၁၀။ စာဖတ်ဖို့ အချိန်စာရင်းဆွဲပါ။

ငါ တစ်နေ့ကို ဘယ်နှနာရီလောက်တော့ ဖတ်မယ်ဆိုတဲ့ မရေမရာအလုပ်မျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ဘယ်တော့မှ အလုပ်ပြီးမြောက်တယ်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ဖို့ အချိန်ဇယားဆွဲပါ။ နေ့တိုင်း ဘယ်အချိန်ကနေ ဘယ်အချိန်ကို ဘာစာတွေ လုပ်မယ်ဆိုတာမျိုး တစ်ပတ်စာ အချိန်စာရင်း ကြိုဆွဲပါ။ စာဖတ်ချိန်တိုင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေကို သတ်မှတ်ပါ။

၁၁။ အချိန်မဆွဲပါနဲ့။

စာမေးပွဲ ဝေးသေးပါတယ်။ အင်း ဒီနေ့ မဖတ်လည်း နောက်နေ့ပေါင်းဖတ်မှာပေါ့ဆိုတာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ကိုယ်ဆွဲတဲ့ အချိန်စာရင်းကို ကိုယ်တိုင်လေးစားလိုက်နာပါ။ နောက်မှဆိုတာနဲ့ နေ့ရွှေ့ညရွှေ့အကျင့်ကို မကျင့်ပါနဲ့။ အကျင့်ပါသွားရင် ဖျောက်ဖို့ သိပ်ခက်ပါလိမ့်မယ်။

၁၂။ တကယ် စလုပ်ဖြစ်ပါစေ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ချတာလွယ်ပေမယ့် တကယ် အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်ဖို့က ခက်ပါတယ်။ စာဖတ်ကျင့်မရှိသေးရင် စပြီး စာဖတ်ဖို့ကို တော်တော်အရှိန်ယူရတာ ကျောင်းသားတိုင်း အသိပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကြီးကို အမြန်ပဲ ကျော်လွှားလိုက်ပါ။ စဖြစ်အောင် စလိုက်ပါ။ အရေးအကြီးဆုံးပဲ။ စဖြစ်အောင်သာ စလုပ်ပါ။ အခုပဲ စလုပ်ပါ။ ကျောင်းစာတွေကို လေ့ကျင့်ရင်း စာဖတ်တဲ့အကျင့်လေး စွဲလာရင် ကျောင်းစာမှာလည်း တိုးတက်သလို ဘဝအတွက် ပြင်ပစာတွေကိုပါ လေ့လာလိုစိတ်ဖြစ်လာမယ်လို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်။

မွေး
နေ့
ချ
တောင်း

အမှတ်(၂၃၁)၊ (၂)ရပ်ကွက်၊ ရတနာလမ်း၊ သံတွဲမြို့နေ
ဦးကျော်ကျော်ဦး + ဒေါ်တင်တင်ဦးတို့၏သား
မောင်အောင်မြင့်မြတ်ကျော်၏ (၂-၇-၂၀၁၃)နေ့တွင် ကျရောက်သည့် မွေးနေ့နှင့်
(၄)ရပ်ကွက်၊ အောင်စေတီလမ်း၊ ရမ်းဗြဲမြို့နေ
ဦးဦးလှဘော် + ဒေါ်စိုးစိုးတို့၏သား
မောင်ငြိမ်းချမ်းကျော်၏ (၆-၇-၂၀၁၃)တွင် ကျရောက်မည့် မွေးနေ့မင်္ဂလာမှာမူမည်
နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျန်းမာပျော်ရွှင်ပါစေ။ ယဉ်ကျေးလိမ္မာဂုဏ်နမူနာသားစု

ခဉ်းကမ်းလိက် နာဘေးကင်းကွာ

တောထဲ လျှောက်
လည်ရအောင်ဟေ့

သကေပဲ
ဟေ့

ဝက်ဒါက
တောအုပ်တစ်
ခုမှာ ချောက်လေး
တစ်တောင်နဲ့ သမင်
လေးတစ်ကောင်
တို့ဟာ ချစ်ခင်စွာ
အတူနေကြသတဲ့။

တစ်နေ့မှာ အတူတကွတောထဲကို
အစာရှာဖို့ ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

လေတွေ
အရမ်း
ဝိုက်နေ
ပါလား

ခဏကြာတော့ လေရေမင်းပါ
လျလာတော့တယ်။

ဟေ့
မင်းတွေလည်း
မည်းလို့ပါလား

မုန့်တိုင်းလား
မသိဘူး၊ ပြေး
ဟေ့

ခုံနက်လင်း
တော့ရာသီဥ
တုကသာယာ
နေတယ်။

ကံ့တို့နောက်
ပြန်လွှဲမယ်

နေပါဦး
ကွ

ငါတော့အတော့်ကိုသာလောင်
နေပြီကွ၊ စားစရာလေးရှာ
စားဦးမယ်။

သဘော
ကွ

ဘွားရင်းရှာ
လေးတစ်ရွာ
နားရောက်
ဘွားတယ်။

လူတွေရဲ့စိုက်ခင်းကြီး
ကွ၊ ငါ့ဘွားစားမယ်

မာဘွားနဲ့လူ
တွေကစွပ်ပြော
မှာမဟုတ်ဘူး

မင်းကို
အန္တိဇာယ်
ပေးလိမ့်မယ်

သူတို့မသိကောင်
စားမှာပေါ့ကွ၊
စောင်နေချော်

သမင်လေးကစိုက်
ခင်းထဲကားရုတ်ချ
စားနေတုန်း..

ခြံရှင်တွေကလည်းလက်
နှက်ကိုယ့်မိနဲ့ပစ်ခတ်လိုက်
ကြတယ်။

အပြေးကောင်းလို့သမင်
လေးလွတ်သွားတယ်။

ထိုက်ထိုက်လိမ္မော်

နောက်ကျောပုံမှအဆက် . . .

နောက်ကျောပုံမှအဆက်
ဒီတိုက်ဝံနှင့် ဖိုကာတို့
အပျံ ငှက်ပျောအင်း
နှင့် မုန်ကန်အင်းအနီး
ချုပ်ပုတ်နောက်တွင်
ထိုင်စောင့်နေကြသည်

ခဏအကြာတွင် ဖိုကာနှင့် ညစ်ထွေး
တို့ရောက်လာကြသည်။.. အူတို့က
ပြီး ဟိုကြည့်သည်ကြည့် ကြည့်
နေပြီ....

ဒီတိုက်ဝံ
မတွေ့ဘူးကွ.

ဟေ့ကောင်တွေ
မပြေးနဲ့ - ငါ့အစ်ကို
တွေ ဒီစားတာ မင်း
တို့ကိုး

အန်!

စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဗျာ
ကျွန်တော်တို့ မနေနိုင်
အောင် စားချင်လို့ပါ.

စားချင်ရင် ငါ့ကိုပြော
ပါလား.. ဒီစားတာမိတော့
မင်းတို့ စိတ်ထဲမှာ ဘာထင်
ထင်နဲ့ ကြောက်မနေဘူး
ဘူးလား..

ဖိုးရှပ်နှင့် ယုန်ကလေးနှစ်ယောက်
တို့ ဦးဝက်ဝံ-ဖိုးကာတို့နဲ့အတူ
ခြံအလုပ် ပိုင်းကုကြသည်.

အလုပ်ပြီးသွားတော့

မင်းတို့လုပ်အားနဲ့
ရတဲ့အသီးအနှံတွေက
စားမကောင်းဘူးလား

မှတ်ထား ဘယ်
အရာမဆို လွယ်လွယ်နဲ့
ရတာထက် ကိုယ်လုပ်အား
နဲ့ ရင်းနှီးပြီး ရတာက
ပိုချိတယ်ကွ

ထိုနေ့မှစ၍ ဖိုးကာတို့
ဦးဝက်ဝံခြံထဲတွင် ပေါ်စွင်ရွာ
လုပ်အားပေးကြတော့သည်

မိုးကဲ

ကော့စ် ဂျော့

ပါဝင်သော

ဦးဝက်ဝံ ပေါက်တူးတစ်လက်နှင့် အလုပ်စွပ်
နေရာမှ မျောက်လိမ္မော် ဖြိုကာ ရောက်လာသည်

မျိုး - ဘာဝက်ဝံ
ကြီး ဘာတွေချိန်နေတာ
လဲ ကွန်တော်လည်း ပိုင်း
ကူပေးပါ့မယ်...

ဟေ့ မျိုးကဲပါလား
ဘာသာ သစ်စေ့ အသစ်တွေ
ထပ်ပျိုးနေတာကွ - လာကွ
ဘာဘကို ကူညီပါဦး

ဟုတ်ကဲ့
ဘာသာ

မျိုးကဲသည် ဦးဝက်ဝံ
နှင့် အတူ သစ်စေ့များ
ကို ပိုင်းပျိုးပေးသည်
ပြီးသွားသောအခါ...

ကဲ - မျိုးကဲရော
ဘာဘကို ပိုင်းကူပေး
တာ ကျေးဇူးပဲ - မျိုးကဲ
ကို ငှက်ပျောတစ်ချိန်
အချချချချချ...

မျိုးကဲ လည်း ဦးဝက်ဝံ

တစ်နေ့

အခု တစ်ကောင်

ဒါက လည်း ဦးစက်ဝံ
ပေးလိုက်သော ဌာနပျော
ဒီနေ့ အိမ်ပြန်လာရာ
အရမ်း ဖျော်နေမိသည်။

အောက်တစ်နေ့

ဘာ ကျန်တော်
အပင်တွေ ဖျော့လောင်း
ပေးမယ်လေ...

BURMESE
CLASSIC
COM

လာဟော ဒါက
ပြောစရာရှိတယ်ကွ- ဘာဖြစ်က
ဌာနပျောသီး တွေနဲ့ မုန်လာပုတွေ
အနီးခံရလို့ကွ- ဘယ်သူတွေ
များ ခိုးသွားလိမသိပါဘူး

ဒါက
စိတ်မကောင်းပေ

မနက်ဖြန်ကျရင်
စောင့်ဖမ်းရအောင်

အေး
ကောင်းတယ်

လို့ချင်ရင်
ကောင်းယူဆင့်
တာပေါ့ကွာ..

ထိုအချိန်တွင် ယုန်ကလေးသည်ထွေး
နှင်း ငါးမျက်ဘာချော် ဖိုးချုပ်တို့မှာ...

ခိုးစားတာ
ပိုချိုတယ်ကွ- သူလစ်
ရင် ထပ်ခိုးစားကြတာပေါ့